

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **V. S.**
zastoupen JUDr. Josefem Seifertem, advokátem AK
se sídlem Šimkova 1224, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2020, č. j. KUKHK-15296/DS/2020/K,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 24. 3. 2020, č. j. MUDK-ODP/25475-2020/hrk 39878-2018 tak, že jej potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Ve věci byl žalobce uznán vinným z přestupku

- I. podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 27. 6. 2018 v 15:12 hod. v obci Dvůr Králové nad Labem, ul. Palackého u domu čp. 105 ve směru jízdy z centra obce, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Audi cabriolet, černé barvy, registrační značky, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, které pozbyl na základě vydaného Příkazu Městského úřadu Nová Paka sp. zn. MUNP/2018/7712/SO/LK ze dne 30. 5. 2018, kdy mu byl uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci příkazu, tj. ode dne 20. 6. 2018; a
 - II. podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 27. 6. 2018 v 15:12 hod. v obci Dvůr Králové nad Labem, ul. Palackého u domu čp. 105 ve směru jízdy z centra obce, užil v provozu na pozemních komunikacích osobní motorové vozidlo tovární značky Audi cabriolet, černé barvy, registrační značky. u kterého byly provedeny nepovolené úpravy, které nebyly uvedeny v osvědčení o registraci vozidla (Technický průkaz č. X), kdy na zadních kolech byly použity vymezovací podložky pod disky kol a nábojem kola, dále na zadních kolech byly namontované pneumatiky MAXXIS 215/40 ZR 77 87 W, které nelze na vozidle alternativně použít, protože 2020/0034/02 Stránka 4 z 6 nebyly zapsány v technickém průkazu č. UF 994398 v kolonce dalších záznamů, kde jsou uvedeny alternativní možnosti použití pneumatik, tedy vozidlo nesplňovalo technické podmínky provozu na pozemních komunikacích stanovené zvláštním právním předpisem, v daném případě ustanovením § 37 odst. 1 písm. d) zákona o podmínkách provozu vozidel, kdy silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud byly na vozidle provedeny neschválené změny.
2. Svým jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a dále ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce předně uváděl, že správní orgány neučinily úkony pro zjištění, zda se žalobce v okamžiku silniční kontroly mohl dopustit přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla i přes jemu uložený zákaz činnosti. Policista provádějící na místě samém lustraci dle řidičského průkazu předloženého žalobcem, shledal, že je vše v pořádku, teprve následně bylo policií konstatováno, že žalobce v době kontroly vozidlo řídit nemohl pro zákaz řízení, uložený příkazem Městského úřadu Nová Paka, který měl nabýt právní moci dne 20. 6. 2018. Ještě dne 27. 6. 2018 nebyl proveden zápis v Evidenční kartě řidiče. Žalobce upřesnil, že daný příkaz mu nebyl řádně doručován a příkaz byl považován za doručený fikcí. V době, kdy byl žalobce kontrolován policií (27. 6. 2019) tak o žádném pravomocném rozhodnutí zakazujícím mu řízení nevěděl, neboť se domníval, že proti příkazu podal včasný odpor. Z toho žalobce dovozuje, že se nemohl dopustit nedbalostního přestupku, jak bylo vymezeno v napadeném rozhodnutí, když objektivně nevěděl, že rozhodnutí napadené jeho odporem je již pravomocné.
4. Pokud jde o druhý skutek, žalobce poukázal na to, že prvotní úvaha správního orgánu I. stupně (končící zastavením řízení o tomto skutku) byla správná. Odvolací orgán však

následně věc vrátil k novému projednání. S aktuálním rozhodnutím se žalobce neztotožnil a poukázal na to, že i příslušná Stanice technické kontroly DEKRA CZ ve svém odborném vyjádření uvedla, že v případě, že by kontrolované vozidlo bylo přistaveno k technické prohlídce, bylo by hodnoceno jako dočasně způsobilé s omezením platnosti TP na dobu 30 dnů, tedy že by majitel nebo provozovatel vozidla byl povinen v této lhůtě vadu odstranit. V době kontroly tedy vozidlo nebylo nezpůsobilé a jeho technický stav neznamenal bezprostřední ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Proto nebylo policií na místě kontroly ani vozidlo odstaveno a nebyl zadržen technický průkaz, ani nebyl proveden jiný relevantní úkon.

5. Žalobce poukazoval rovněž na zmatečné doručování samotného rozhodnutí o odvolání.
6. Závěrem žalobce navrhl rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Konstatoval, že v dané věci bylo provedenou lustrací zjištěno, že žalobce má od 20. 6. 2018 blokaci řidičského oprávnění a v době řízení motorového vozidla dne 27. 6. 2018 nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Toto bylo prokázáno Evidenční kartou řidiče. Dále je ve spisovém materiálu založena kopie Příkazu, který byl vydán Městským úřadem Nová Paka pod č. j. MUNP/2018/7702/SO/LK ze dne 30. 5. 2018, s vyznačenou doložkou právní moci dne 20. 6. 2018. Na základě tohoto rozhodnutí byl proveden záznam do evidenční karty řidiče. Skutečnost, že žalobce nebyl v době spáchání přestupku držitelem příslušného řidičského oprávnění, byla bez pochybností prokázána. Dále bylo při kontrole zjištěno, že na předmětném vozidle byly provedeny neschválené úpravy a vozidlo bylo z tohoto důvodu technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Součástí spisu jsou fotografie z STK. Z pořízené fotografické dokumentace je zřejmé, že vozidlo mělo na STK jiná kola než při kontrole dne 27. 6. 2018.
8. Dále se žalovaný vyjádřil též k doručování napadeného rozhodnutí s tím, že toto bylo doručeno fikcí a dne 9. 7. 2020 proto nabylo právní moci.
9. Žalovaný měl za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považoval za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným), skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
11. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že obsahuje záznam o přestupku ze dne 27. 6. 2018, úřední záznam ze dne 17. 7. 2018 spolu s fotodokumentací vozidla ze dne

- policejní kontroly a ze dne technické prohlídky (20. 2. 2017), včetně protokolu z technické prohlídky, oznámení přestupku ze dne 4. 9. 2018. Dále spis obsahuje evidenční kartu řidiče na jméno žalobce obsahující ke dni 7. 11. 2018 celkem 12 záznamů (z nejbližší doby před vyhotovením výpisu lze uvést přestupky ze dne 13. 10. 2018, 13. 5. 2018, 27. 3. 2018). Na evidenční kartě řidiče ze dne 13. 5. 2019 je dále doplněn přestupek ze dne 17. 4. 2019. Ve spisu je založeno rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka č. j. MUNP/2018/8074/SO/LK ze dne 30. 5. 2018, s doložkou právní moci ze dne 20. 6. 2018, kterým byl žalobci uložen mj. trest zákazu činnosti.
12. Dne 23. 1. 2019 provedl správní orgán I. stupně důkazy mimo jednání; k dokazování se obviněný nedostavil. Dne 13. 5. 2019 bylo konáno ústní jednání ve věci, kterého se obviněný zúčastnil (nežádal zopakování obvinění); vyslýchání svědci-policisté vypovídali o policejní kontrole. Dne 21. 5. 2019 podala společnost DEKRA CZ a.s. odborné vyjádření s tím, že z předložené dokumentace je zřejmé, že na vozidle byly provedeny úpravy, které nejsou povoleny (vymezovací podložky pod disky kol a pneumatiky, které nejsou uvedeny v dokumentaci vozidla). Vyjádření je uzavřeno konstatováním, že vozidlo by u technické prohlídky bylo hodnoceno jako dočasně způsobilé na dobu 30 dnů [po této lhůtě by se stalo technicky nezpůsobilé k provozu – při neprovedení nápravy (pozn. soudu)]. Dne 10. 2. 2020 byl žalobce seznámen s podklady pro rozhodnutí, k nimž se dále nevyjádřil. Dne 24. 3. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, které následně žalovaný potvrdil.
13. K první námitce žalobce týkající se jeho nevědomosti o pravomocném příkazu ukládajícího mu zákaz řízení, krajský soud předně odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013 č. j. 1 As 83/2013 – 60, které vyslovalo, že je obecně vhodné, aby žalobce neuchovával námitky proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v I., resp. II. stupni přestupkového řízení. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitky v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana jevit dle kontextu věci i jako účelová.
14. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 8. 2019 (první rozhodnutí ve věci) uváděl pouze domněnku se záměnou písemností, které mu byly předloženy jako podklady k rozhodnutí; o tom, že o zákazu řízení nevěděl, se v podaném odvolání nezmínil. Z rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž bylo nejprve prvostupňové rozhodnutí zrušeno, vyplývá, že se tak stalo nikoli pro vyhovění žalobci, ale pro procesní vady, ke kterým musel žalovaný přihlédnout z úřední povinnosti. V odvolání proti druhému prvostupňovému rozhodnutí (odvolání ze dne 18. 4. 2020) pak žalobce namítá to, že mu nebylo sděleno podezření ze spáchání přestupku a nebylo mu umožněno se k věci vyjádřit. Lze tak shrnout, že na předchozích odvolacích námitkách žalobce nyní netrval a naopak místo nich předestřel v žalobě poprvé námitky uvedené v části II. tohoto rozsudku. Nejedná se přitom o ryze právní posouzení věci, které by doplnil až advokát zastupující žalobce až v řízení před soudem. Ba právě naopak, subjektivní pocit řidiče, že žádný zákaz řízení udělen nemá, je jistě námitkou, kterou mohl obviněný řidič využít již při jednání před správními orgány, resp. v podaném odvolání.
15. Z evidenční karty řidiče je zřejmé, že žalobce měl rozhodnutím Městského úřadu Nová Paka č. j. MUNP/2018/8074/SO/LK uložen zákaz řízení od 20. 6. 2018 do 8. 10. 2018; rozhodnutí nabylo právní moci 20. 6. 2018. Krajský soud se nyní již nemohl zabývat řádností doručování příkazu ukládajícímu žalobci zákaz řízení, neboť tyto námitky měl žalobce uplatňovat ve správním řízení týkajícím se jednání, za něž mu byla sankce

příkazem uložena. Obecně lze uvést, že doručení předmětného příkazu fikcí přitom není závadou, která by způsobovala nezákonnost rozhodnutí, či by bránila nabytí právní moci. Podmínkou uplatnění fikce doručení písemnosti podle § 24 odst. 1 správního řádu není vložení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo po uplynutí lhůty 10 dnů (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu 3 As 241/2014 ze dne 20. 12. 2016). Rozšířený senát v tomto rozsudku dále uvedl, že si je vědom toho, že právní úprava fikce doručení představuje značný zásah do práva občanů na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Toto omezení základního práva však může být přípustné, pokud je to nezbytné pro ochranu důležitého veřejného zájmu a práv a svobod ostatních občanů. To je v daném případě podle názoru rozšířeného senátu naplněno, neboť fikce doručení, jejímž účelem je zabránit, „aby účastníci řízení nemohli nepřebíráním písemností bez relevantního důvodu bránit postupu soudního řízení a prodlužovat tak jeho délku, není s principem právní jistoty v žádné kolizi“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13, č. 106/2013 Sb. ÚS). Rozšířený senát si je rovněž vědom toho, že „smyslem jakékoliv právní fikce je umožnit, aby se za existující považovala situace, která je zjevně v rozporu s realitou a která dovoluje, aby z ní byly vyvozeny odlišné právní důsledky než ty, které by plynuly z pouhého konstatování faktu. Z tohoto důvodu představuje nástroj výjimečný, striktně určený k dosažení právní jistoty jako jednoho z hlavních ústavních postulátů v podmínkách právního státu. Aby přitom mohla splnit svůj takto vymezený účel, musí respektovat všechny náležitosti, které s ní zákon spojuje. Jen v takovém případě je soud oprávněn její naplnění konstatovat“ (nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2015, sp. zn. IV. ÚS 883/15). Rozšířený senát uzavřel, že zákonné požadavky pro vznik fikce doručení jsou splněny i v případě, že z některého důvodu k následnému vložení doručované písemnosti do schránky adresáta nedošlo.

16. Podmínkou ústavnosti institutu doručení fikcí je rovněž prostředek zajišťující proporcionalitu zásahu do práv účastníků řízení prostřednictvím zohlednění situací, kdy si adresát uloženou zásilku bez svého zavinění nemohl vyzvednout z objektivních důvodů. Takovým prostředkem je možnost požádat o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu. K tomu lze doplnit, že Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 9 As 42/2010 ze dne 20. května 2010, řešil již i využití institutu neplatnosti doručení s tím, že pokud se žalobce „domníval, že zmeškal lhůtu k podání odvolání, měl tohoto řádného opravného prostředku využít a zároveň měl využít možnosti podat žádost o prominutí zmeškání úkonu, v níž měl svoji námitku nesprávného postupu při doručování uplatnit. (...) Ve své žádosti měl stěžovatel jako důvod zmeškání podání odvolání uvést důvody, jež uplatnil v žalobě před krajským soudem, tj. nesprávný postup žalovaného při doručování, jehož důsledkem bylo, že se stěžovatel vůbec o správním řízení ani o předmětném rozhodnutí nedozvěděl. Za takové situace by správní orgán příslušný k projednání odvolání a žádosti o prominutí zmeškání úkonu byl povinen posoudit důvodnost žádosti a zabývat se tak rovněž otázkou namítaného nesprávného a nezákonného postupu při doručování předmětného rozhodnutí. Stěžovatel by v rámci tohoto řízení měl možnost prokázat, že si pro nepřítomnost z důvodu odstěhování se nemohl uloženou písemnost bez svého zavinění vyzvednout.“ Žalobce měl tedy brojit proti doručování příkazu/připuštění opožděného odporu v řízení k tomu určeném. Pokud by případně správní orgány zamítly jeho žádost o prominutí zmeškání úkonu, mohl proti těmto rozhodnutím následně podat správní žalobu. Tento postup však žalobce nezvolil, a proto soud vycházel z údajů v evidenční

kartě řidiče, z nichž je zřejmé, že v době policejní kontroly žalobce (27. 6. 2018) měl tento uložen zákaz řízení již od 20. 6. 2018.

17. Krajský soud se v tomto ohledu zcela ztotožňuje se závěrem správních orgánů (viz odůvodnění prvostupňového rozhodnutí str. 5) stran odpovědnosti žalobce za vědomost, zda jeho odpor proti příkazu byl podán včas či nikoli. Žalobci bylo nepochybně známo, že mu během silniční kontroly dne 13. 5. 2018 byl naměřen alkohol v těle ve výši 0,05 g/kg, s příkazem ukládajícím mu zákaz řízení byl rovněž posléze seznámen, neboť proti němu podal odpor; lze tak důvodně přičítat žalobci to, jak se zachová dále, kdy soud v žádném případě nepovažuje za nepřípustné břemeno pro žalobce zjišťovat, jak bylo s jeho odporem naloženo. Do doby, než si mohl být žalobce jistý, že daný příkaz je odporem zrušen, nemohl žalobce předpokládat, že může řídit motorová vozidla a měl a mohl si být vědom následků, pokud tak učiní i přes pravomocný zákaz. Je na účastníkovi, aby si zvolil takovou adresu pro doručování, kde bude kontaktní a bude zaručeno, že bude řádně a včas zpraven o všech písemnostech, aby se vyhnul pro něj nepříznivým následkům.
18. První námitce žalobce proto krajský soud nepřisvědčil, neboť na postupu správních orgánů neshledal žádné vady.
19. Druhá žalobní námitka směřovala k tomu, že v době kontroly vozidlo nebylo nezpůsobilé a jeho technický stav neznamenal bezprostřední ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Krajský soud toto sice nezpochybňuje, ale zároveň žalobce upozorňuje, že nebyl shledán vinným z přestupku spočívajícím v bezprostředním ohrožení bezpečnosti provozu. Jeho vozidlo bylo považováno za technicky nezpůsobilé k provozu **v důsledku provedení neschválených změn**. To plně koresponduje se zákonným ustanovením, neboť dle § 37 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., je **silniční vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu** na pozemních komunikacích, **pokud byly na vozidle provedeny neschválené změny** anebo zásahy do identifikátorů vozidla, například VIN. Nebylo proto na správním orgánu, resp. na zasahujících policistech, aby se zabývali tím, zda je vozidlo fakticky způsobilé, když jeho nezpůsobilost vycházela ze zákona. Na tom nemění nic ani odborné vyjádření společnosti DEKRA CZ, které sice připouští, že z technické prohlídky by bylo vozidlo puštěno do provozu, avšak po uplynutí 30 dnů by se stalo nezpůsobilým k provozu. Již samotné zjištění skutečnosti, že na kontrolovaném vozidle byly provedeny neschválené změny, stačí pro závěr o naplnění výše uvedené skutkové podstaty přestupku. Ani druhé námitce proto krajský soud nepřisvědčil.
20. Pokud jde o doručování napadeného rozhodnutí, odkazuje soud na již výše uvedené, totiž že je na účastníkovi řízení, aby vhodně zajistil svoji dostižnost na doručovací adrese. Zpochybnění data na doručence týkající se vhození do schránky nemůže obstát ve světle logické posloupnosti vypravení rozhodnutí, připravení k vyzvednutí a následném vložení do schránky. Je tedy zřejmé, že se skutečně jednalo o pochybení doručovatelky v užití razítka. O doručení písemnosti se žalobce dozvěděl tak, že podal žalobu ve lhůtě k tomu určené; soud tedy nemusel posuzovat vhodnost doručování za účelem prominutí zmeškané lhůty k podání žaloby.

21. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný postupoval zákonně a soud neshledal v postupu správních orgánů žádná pochybení.

V. Závěr a náklady řízení

22. Na základě výše uvedeného krajský soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a proto žalobu ve výroku I. tohoto rozsudku zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 20. července 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně